

## Въспоминание.

Торко що се яви зората  
Въ единъ прѣкрасенъ майски день  
Изтзохъ самъ отъ одагата  
Душевно много наскърбень.

Но гдѣ и какъ кого да търгна?  
Кои може да ме утѣши?  
Какъ кои мѣдрецъ да се обрѣка  
Съ совѣтъ जोи да ми се яви?

И тъй азъ много размислявахъ  
И много, много азъ мѣнахъ,  
Но по сърдечно си вътрешно  
Какъ Трайевица азъ търгнахъ.

Навѣръ тамъ дихахъ вѣтрѣ въте,  
Вѣна-та диха тамъ шуми,  
А спавейте-жо сладко нѣе  
И утѣхи-ми весели.

Менъ само не развеселява  
Тази природна веселба,  
Но само ми въспоминава  
За прадѣдникъ вѣчна.